

РЕШЕНИЕ

№ 5125

гр. София, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Калинка Илиева**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **4892** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. Л. П., ЕГН: [ЕГН], чрез процесуалния си представител адв.К. Н., срещу решение № 1511 от 28.04.2022г., постановено по НАХД № 10047/21 по описа на СРС, НО, 10 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 21-4332-010075/21.05.2021 на началник група при отдел "Пътна полиция" СДВР, с което за нарушение по чл.104Б, т.2 от ЗДвП на основание чл.175А, ал.1, пр.3 от ЗДвП на Д. Л. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000 (три хиляди) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Д. Л. П. счита, че съдържанието на НП не може да се изчерпва с посочване на извършено съставомерно нарушение, без да са изложени и анализирани всички относими факти и обстоятелства, довели административно наказващият орган до извод за наличие на такова и то по отношение на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице. Излага съображения, че липсата на описание на конкретни факти относно вмененото нарушение води до невъзможност на съда, а и на нарушителя /с което съществено се нарушава правото му на защита/, да установи какво точно нарушение е извършил, при какви обстоятелства, за да може да

бъдат съотнесени фактите към твърдяната за нарушена правна норма. Излагат се доводи, че в случая приетото от наказващия орган, че описаното в съставения АУАН и в издаденото въз основа на него НП поведение сочи на „използване на пътя за други цели, а не по предназначение” от водача на МПС, е фактически и доказателствено необосновано. Рязката маневра /без да е посочена каква/ не представлява противоправно поведение. Счита, че в настоящият случай повдигнатото административно обвинение не съответства на предвидените в закона деяния, съставляващи административни нарушения. Исква се отмяна на решението, както и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление. Претендира разности.

Ответникът – началник група към Столична дирекция на вътрешните работи – отдел Пътна полиция не взе становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

СРС е възприел следната фактическа обстановка, въз основа на събраните доказателства, а именно, че на 27.04.2021г., около 21.46 часа, полицейските служители от ОПП - СДВР - свидетелите В. и В., се намирали в [населено място], [улица]след № 105А. В същия момент и на същото място Д. Л. П. управлявал автомобила на И. М. - сина на свидетелката М. (лек автомобил „Б. 323 ЦИ” с рег. [рег.номер на МПС]) с посока на движение от [улица]към [улица]. Полицаяте видели, че П. извършва рязка маневра и преднамерено извежда МПС-то извън контрол чрез презавиване и така довежда до загуба на сцепление на гумите, което било възприето като „дрифт“, поради което полицаите спрели водача на пътното платно. Едва след като Д. П. бил спрял от полицаите и му се извършвала полицейска проверка, покрай тях преминала св. М. с управлявания от нея автомобил, но не спряла, а продължила по пътя си. В хода на полицейската проверка св.В., в присъствието на св. В., съставил срещу Д. Л. П. акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Серия АА № 888988 от 27.04.2021г. за нарушение на чл.104Б, т.2 от ЗДвП. Срещу подпис Д. Л. П. получил препис от Акта на 27.04.2021г.

Въз основа на този АУАН е издадено атакуваното наказателно постановление № 21-4332-010075 от 21.05.2021г.

При тази фактическа обстановка Софийски районен съд е приел, че описаната в акта и НП фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Приел е още, че не са допуснати съществени нарушения при съставяне

на акта и издаване на НП. За да потвърди наказателното постановление районният съд е счел, че в случая нарушението е достатъчно ясно и пълно описано, посочени са обстоятелствата, при които то е реализирано и санкционираното лице е наясно какво поведение му се вменява. Това, че е използвана думата „дрифт“ не означава, че обвинението е неясно. СРС е изложил, че дори и да няма подобен термин в ЗДвП, думата има общовалидно значение и както за жалбоподателя, така и за всяко друго лице е ясно какво се има предвид. Приел е, че касационният жалбоподател на 27.04.2021г. на посоченото място е извършил виновно административно нарушение на чл.104б, т.2 от ЗДвП. Преценил, че е налице съставомерност на деянието по посочената правна норма, която определя едно неправомерно действие, водещо до нарушение на охраняваните отношения по безопасност на движението по пътищата, като е завършен фактическия състав на нарушението на чл. 104б, т.2 от ЗДвП. Въззивният съд е счел, че за така констатираното нарушение не се установяват предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Преценявайки събраните по делото доказателства настоящият състав на АССГ възприема изцяло изводите на СРС в оспореното решение, поради което на основание чл.221, ал.1, изр.2 от АПК изцяло препраща към мотивите на първоинстанционния съд.

При постановяване на съдебния си акт СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. Събрал е всички относими към спора доказателства, обсъдил ги е и въз основа на тях е стигнал до обосновавания извод за доказаност на извършеното нарушение.

Съдът не споделя твърдението в касационната жалба, че въззивното решение е неправилно и необосновано.

Районният съд е изложил подробни мотиви, относно съставомерността на нарушението, които настоящата инстанция споделя.

Съобразно разпоредбата на чл.104б, т.2 от ЗДвП на водача на моторно превозно средство е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Следователно, всеки правоспособен водач има задължение да се движи по пътищата, отворени за обществено ползване, като е длъжен да спазва предписанието на чл.104б, т.2 от ЗДвП, а именно да използва същите единствено с цел превоз на хора и товари. Всички останали действия и маневри при управление на МПС следва да бъдат извършвани извън тези пътища и на обособените за тази цел места.

Посочвайки като нарушена разпоредбата на чл.104б, т.2 от ЗДвП, наказващият орган ясно е описал в обстоятелствената част на постановлението всички елементи от обективната страна на нарушението.

С оглед цялостния контрол за законосъобразност, не може да се обсъжда и въпросът за приложението на чл.28 от ЗАНН. Законодателят е въвел разпоредбата на чл.104б от ЗДвП, за забрана на действия като настоящите, при които водачи на автомобили извършват подобни "маневри" в населените места и по този начин застрашават здравето и живота на останалите участници в движението. От тази висока степен на опасност от тези действия е продиктуван и размерът на предвиденото в санкционната норма на чл.175а, ал.1 от ЗДвП наказание "глоба" от 3 000 лева, както и кумулативно предвиденото "лишаване от право да се управлява МПС" за срок от 12 месеца.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка,

настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1511 от 28.04.2022г. постановено по НАХД № 10047/21 по описа на СРС, НО, 10 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.